

A Pécsi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság
Bf.II.33/2022/9. szám

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2022. évi november hó 25. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t:

A másodfokú bíróság az emberölés büntette miatt **Terhelt1** ellen indult büntetőügyben a Zalaegerszegi Törvényszék 3.B.25/2021/18. számú ítéletét helybenhagyja.

A kiszabott szabadságvesztés tartamába beszámítja a 2022. évi február hó 16. napjától a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is.

Kötelezi a vádlottat 24.382 (huszonnégyezer-háromszáznyolcvankettő) forint másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére az államnak.

I n d o k o l á s

I.

- [1] A Zalaegerszegi Törvényszék a 2022. évi február hó 16. napján kelt 3.B.25/2021/18. számú ítéletével Terhelt1 vádlottat a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 160. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés i) pontja szerint minősülő emberölés büntette miatt 10 év szabadságvesztésre és 8 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani, melyből legkorábban a büntetés kétharmad részének a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A szabadságvesztésbe beszámította a 2020. évi május hó 21. napjától a 2020. évi június hó 17. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt. Kötelezte továbbá a bűnügyi költség viselésére.

- [2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és a védője jelentett be fellebbezést a cselekmény enyhébb, a Btk. 160. § (4) bekezdésében meghatározott emberölés vétségeként történő minősítése és enyhítés érdekében.
- [3] A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában és a nyilvános ülésen jelen lévő képviselője útján az ítéleti tényállás [11] bekezdését érintő nyilvánvaló elírás helyesbítése mellett az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.
- [4] A vádlott védője a nyilvános ülésen a jogorvoslati kérelmével egyező tartalommal szólalt fel.

[5] **II.**

- [6] A másodfokú bíróság a jogorvoslatokkal megtámadott ítéletet – a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 590. § (1) bekezdésében írtak szerint – az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. Ennek keretében a Be. 590. § (2) bekezdése értelmében vizsgálta az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását. A Be. 590. § (7) bekezdésében írtak szerint hivatalból döntött az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben is.
- [7] A felülbírálat során a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást – a Be. 592. § (2) bekezdés a) és c) pontjaiban írt okokból – részben megalapozatlannak találta, mivel az hiányos, illetve csekély mértékben ellentétes a lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával. Ezért a megállapított tényállást a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontjában írtak szerint, az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma alapján az alábbiak szerint egészítette ki, illetve helyesbítette:
- [8] Terhelt1 vádlott a terhessége igazolása érdekében a feltehetőleg az internetről beszerzett és pontosan meg nem állapítható módon kitöltött ultrahangképeket 2020. február 11-én és 12-én, míg az általa pontosan meg nem határozható módon kitöltött várandós anya gondozási könyvét ábrázoló képeket 2020. április 12-én küldte meg tanú1 részére, internetes üzenetküldő alkalmazás útján ([7] pont).
- [9] 2020. május 20-án délután helyesen a vádlott édesanyja, tanú3 tartózkodott ügyintézés céljából településnév1n ([11] pont).
- [10] Terhelt1 vádlott a ruhába csavart újszülöttet mellmagasságból dobva el magától hajította a garázsba ([12] pont).
- [11] A vádlott mintegy 20 percet követően tért vissza a garázsban hagyott újszülötthöz ([13] pontja).
- [12] A vádlott és az édesanyja 22 óra után pár perccel érkezett a kórházba, ahol az újszülött a méreténél néhány számmal nagyobb, nedves és hűvös ruhába öltöztetve került átadásra. A gyermek ekkorra kívülről is érzékelhetően rendkívül lehűlt, bőre nyirkos, külleme sápadt volt, még életjeleket adott, de légzése és szívműködése renyhe volt ([16] bekezdés).
- [13] Az újszülött sértetlen észlelt sérülések miatt tanú6 2020. május 21-én 09 óra 05 perkor tett bejelentést a rendőrségre.
- [14] A sértett által elszenvedett, az ítélet [17] pontjában felsorolt és helyesen 8 napon belüli tényleges gyógytartamú sérülések kis erejű erőbehatástól származtak. Az ítélet [18] pontjában rögzített, 8 napon túl gyógyuló, közvetett életveszélyes sérülések közepes erejű, illetve a

közepes erőt meghaladó, de a nagy erőt el nem érő tompa erőbehatásra jöttek létre, melyek – a sértett életben maradása esetén – legkevesebb négy hét alatt gyógyultak volna.

[15]

III.

[16] Az ekként kiegészített, illetve helyesbített tényállás most már mentes a Be. 592. § (2) bekezdésében felsorolt részbeni megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól: az tehát hiánytalan, teljeskörűen felderített, iratellenes megállapítást vagy téves ténybeli következtetést nem tartalmaz.

[17] Az elsőfokú bíróság eljárása során nem vétett olyan, a Be. 607. § (1) bekezdésében vagy a Be. 608. § (1) bekezdésében felsorolt ún. abszolút, illetve a Be. 609. § (1) bekezdésében nevesített kihatással bíró, a másodfokú eljárásban ki nem küszöbölhető ún. relatív eljárási szabálysértést, mely a határozat érdemi felülbírálatának akadályát képezte volna.

[18] A bizonyítási eljárást az eljárási törvény rendelkezéseinek megtartásával folytatta le. Beszerezte, megvizsgálta és a logika szabályainak megfelelően, részletesen és körültekintően értékelte az ügy megnyugtató elbírálásához szükséges bizonyítékokat. Azok mikénti mérlegeléséről ítéletének indokolásában meggyőző érveléssel adott számot, mind ténymegállapításai, mind pedig a vádlotti védekezés elvetése tekintetében. Következésképpen indokolási kötelezettségének is teljeskörűen eleget tett.

[19] A büntetőügyben a vádlott hozzátartozói nem éltek a vallomásmegtagadási jogukkal, így nagyszámú személyi bizonyíték, a sértett kórházi kezelése kapcsán keletkezett orvosi dokumentáció és az igazságügyi orvosszakértői vélemény állt a bizonyítási eljárás során az elsőfokú bíróság rendelkezésére. Emellett igen nagy jelentőséggel bírtak a vádlott és tanúl közötti – internet alapú kommunikáció útján lezajlott, szöveges üzeneteket és fényképeket magukban foglaló – üzenetváltások. Az elsőfokú bíróság a vádlott megváltoztatott vallomását e bizonyítékok keretei között értékelve részletesen számot adott arról is, hogy ellentétes tartalmú előadásai közül miért a nyomozás során tett beismerő vallomását fogadta el.

[20] Miután értékelő tevékenységével a másodfokú bíróság is mindenben egyetértett, e körben mindössze azt tartotta szükségesnek kiemelni, hogy bár a vádlott terhessége tényét közölte a sértett apjával, tanúval, annak lényegi lefolyása kapcsán őt kifejezetten megtévesztette. Részére már a gyermek halála előtt is olyan tartalmú fényképes üzeneteket küldött, melyekkel azt a látszatot keltette, hogy az újszülött már nincs életben. A vádlottnak azonban még ezt követően is lehetősége lett volna arra, hogy a sértett ellátásához segítséget kérjen, azonban a gyermek világrahozatalát még akkor sem ismerte el, amikor terhessége tényéről hozzátartozói tudomást szereztek.

[21] A fentiek – figyelemmel arra is, hogy a nyomozás során tett beismerő és a helyszíni kihallgatáson részleteiben be is mutatott vallomása összhangban áll az egyéb bizonyítékok tartalmával, így különösen az igazságügyi orvosszakértői véleménnyel, míg annak utóbb történő megváltoztatására, illetve ellentmondásaira és következtelenségeire észszerű magyarázatot adni nem tudott – hiteltelenné és elfogadhatatlanná tették a később előterjesztett védekezését, mely szerint a sértettet el kívánta látni. Még attól eltekintve is, hogy nem pusztán a sértett ellátatlanul hagyása volt a terhére róható, de az is, hogy számára – ledobásával összefüggésben – közvetetten életveszélyes sérüléseket is okozott.

[22] Az elsőfokú bíróság ténymegállapításainak fentebb részletezett kiegészítésére, illetve helyesbítésére az alábbi okokból került sor.

- [23] Az elsőfokú bíróság az ítélet [30] bekezdésében, tehát mindössze a bizonyítékok értékelése körében szerepeltette a vádlott által az internetről, terhességének igazolása érdekében beszerezett, magzatot ábrázoló ultrahangképek és a terhesgondozási kiskönyvről készült fénykép tanú1 részére történő megküldésének időpontjait, valamint azt, hogy az utóbbi okirat vádlotthoz köthető kitöltése pontosan nem volt rekonstruálható. A másodfokú bíróság mindezekkel a releváns tényekkel a tényállást kiegészítette.
- [24] tanú7 tanú vallomása alapján megállapítható volt, hogy helyesen nem a vádlott édesapja, hanem az édesanyja, tanú3 tartózkodott 2020. május 20-án a délutáni órákban ügyintézés céljából településnévln.
- [25] Hasonlóképpen a tényállásban tartotta szükségesnek rögzíteni, hogy a vádlott a sértettet *mellemagasságból* dobta el magától és hajította a garázsba. Ez a megállapítás az elsőfokú bíróság ítéletének [50] bekezdésében, tehát a jogi indokolás körében szerepel.
- [26] Az ítélet [13] bekezdését a vádlott vallomása alapján azzal egészítette ki, hogy a garázsban hagyott újszülötthöz *mintegy 20 perc* elteltével tért vissza.
- [27] Az ítélet [16] bekezdése az újszülöttet a vádlottal és édesanyjával kórházba szállító tanú4 és a gyermeket a kórházban fogadó, illetve az ellátását végző orvosok – tanú8, tanú6 és tanú9 – vallomása, valamint az ezt alátámasztó orvosi dokumentáció alapján került kiegészítésre. Az újszülött kórházba kerülésekor fennálló, külső szemlélők által is érzékelhető rendkívül rossz általános állapota e bizonyítékok alapján – az elsőfokú bíróság által írtaknál némileg részletesebb módon – aggálytalanul megállapítható volt.
- [28] Az elsőfokú bíróság nem rögzítette a bántalmazás gyanúját megfogalmazó rendőrégi bejelentés tényét és időpontját, mellyel a másodfokú bíróság ugyancsak kiegészítette a tényállást.
- [29] Az igazságügyi orvosszakértői vélemény alapján egyértelműen megállapítható volt, hogy az ítélet [17] bekezdésében felsorolt, helyesen nyolc napon belüli gyógytartamú sérüléseket kis erejű erőbehatás okozta, míg az ítélet [18] bekezdésében rögzített, nyolc napon túl gyógyuló, közvetett életveszélyes sérülések közepes erejű, illetve a közepes erőt meghaladó, de a nagy erőt el nem érő tompa erőbehatástól származtak. E bizonyíték alapján úgyszintén megállapításra került, hogy ezek a sérülések – a sértett életben maradása esetén – legkevesebb négy hét alatt gyógyultak volna.
- [30] Az elsőfokú bíróság által megállapított és a fentiek szerint kiegészített, illetve helyesbített tényállás a Be. 593. § (3) bekezdése alapján irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

[31] **IV.**

- [32] E tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlott büntetőjogi felelősségére.
- [33] Az elsőfokú bíróság a Btk. 2. §-ának helyes értelmezésével jutott arra a megállapításra, hogy a vádlott bűncselekményeit az elkövetéskor hatályos büntető törvény – tehát a Btk. 2. § (1) bekezdésében meghatározott főszabály – szerint kell elbírálni. Az elbíráláskor hatályos – a 2020. évi CVIII. törvény 3. § (1) bekezdése által kiegészített szövegezésű – Btk. 38. § (4) bekezdés e) pontjának eb) alpontja értelmében ugyanis a vádlott már nem lett volna feltételes szabadságra bocsátható.
- [34] Az elsőfokú bíróság helyesen tárta fel azt a vádlott mulasztása folytán megindult okfolyamatot, mely a sértett szükségszerű halálához vezetett, és melybe a vádlottnak

mindvégig lehetősége, és éppen ezért kötelessége is lett volna beavatkoznia, és melynek elmaradása miatt büntetőjogi felelősség terheli. Úgyszintén helytállóan hivatkozott arra is, hogy a vádlott az őt terhelő mulasztáson túlmenően aktív magatartást is tanúsított: a sértettnek szándékosan sérüléseket okozott.

- [35] A másodfokú bíróság e tényezőkre tekintettel egyetértett az elsőfokú bíróság azon következtetésével, hogy a vádlott a halálos eredmény bekövetkezésébe legalábbis belenyugodva, tehát ún. eshetőleges szándékkal valósította meg a terhére rótt bűncselekményt. Cselekvősége kapcsán a gondatlanság fel sem merülhet, bűnösségének foka sokkal inkább az egyenes szándékhoz, semmint a tudatos gondatlansághoz közelít.
- [36] Mindezekre tekintettel a bűncselekmény minősítése is a büntető anyagi jogszabályoknak megfelelően történt.
- [37] A büntetőjogi jogkövetkezményeket meghatározó tényezőket az elsőfokú bíróság túlnyomórészt helyesen tárta fel. A vádlott terhére kellett értékelni azt is, hogy a bűncselekményt gyermeke sérelmére követte el, míg további enyhítő körülmény fiatal felnőtt volta.
- [38] A büntetés kiszabása körében értékelhető tényezőkre is tekintettel az elsőfokú bíróság által a törvényi minimumban meghatározott szabadságvesztés eltúlzottnak nem tekinthető, annak lényeges enyhítésére törvényes lehetőség nincs.
- [39] Törvényesek voltak az egyéb – a törvényben meghatározottnál eggyel enyhébb végrehajtási fokozatra, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjának meghatározására, az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítására és az eljárás során felmerült bűnügyi költség viselésére vonatkozó – rendelkezések is.
- [40] Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság – a Be. 605. § (1) bekezdése alapján – az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.
- [41] Következésképpen sem az eltérő minősítés, sem az enyhítés érdekében bejelentett jogorvoslati kérelmek nem voltak megalapozottak.
- [42] A letartóztatásban töltött további idő beszámítása a Btk. 92. § (1) bekezdésén alapul.
- [43] A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget a Be. 613. § (1) bekezdése alapján köteles a vádlott megfizetni az államnak.

P é c s, 2022. november 25.

Dr. Krémer László s.k. a tanács elnöke, Dr. Eördögh Dávid s.k. előadó bíró, Dr. Túri Tamás s.k. bíró

A Zalaegerszegi Törvényszék 3.B.25/2021/18. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.II.33/2022/17. számú végzése folytán a 2022. évi november hó 25. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Dr. Krémer László s.k.
a tanács elnöke

